

ORNATISSIMO VIRO DN.
Christophoro Cornero S.

CV'm sepiſſimè fiat mentio Iudicij Paridis in
poëtis, quod nusquam abſolutè deſcribitur, ar
bitrabar mi Cornere, me rem non ingrata facturum
iſs, qui lectione poëtarũ ſe dedidiſſent, ſi carmine il
lud ipſum pertexerem, ſicut in dialogis Luciani legi
tur. Et quamuis ſit materia per ſe iucunda, tamen
etiã ualdè frugiſera eſt, cum ad intelligēdos poëtas,
tum ut ex hoc ſigmento pateſceret, quomodo ex par
ua ſcintilla magnum incendium conſletur. Nam ue
rè ex hoc iudicio bellum decennale antè Troiam ex
ortum eſt, in quo & tota ſerè Aſia uaſtata eſt, &
multi uiri fortes occubuerunt. Ita rectè de Eride Ho
merus ſcriptum reliquit:

Parua metu primo, mox ſeſe attollit in auras,
Ingrediturq; ſolo & caput inter nubila condit.
Ac ſi quis huiusmodi noſtrorum temporum conſider
raret, magnos etiã tumulus ex re leuicula extitiſſe
animaduerteret. Has autem primitias tibi dicare uo
lui, qui in hoc genere ſtudij mihi dux et autor fuiſti.

Quare hoc qualecunq; grati animi erga præ
ceptorem munuſculum ſuſcipito, &
equi boniq; conſulito.

Valete.

I V D I C I V M

P A R I D I S.

VNde sit orta trium discordia seuæ Dearum,
Iudicium & Phrygiæ, dic agè Musa, uiri.
Quinquaginta senex fluitantia numina Nereus
Dicitur in magno progenuisse freto.
Inter quas Thetidis fuerat pulcherrima forma,
Esset ut à multis sæpè petita procis.
Iupiter haud tepidas etiam sub pectore flammæ
Sensit, & ingenti torsit amore Deam.
Et nisi tam uehemens tenuisset causa Tonantem,
Sumpsisset niuei cornua sæpè bouis.
Nam Protheus olim Thetidi prædixerat uide,
Infantem paries, qui patre maior erit,
Ergo ne maius quicquam Ioue mundus haberet,
Peleus assequitur gaudia tanta thori.
Peleus magnanimi genitor prædiues Achillis,
Cuius in imperio Thessala terra fuit.
Qui mox regali conuiuia splendida luxu
Instruit, æquoreæ letus amore deæ.
Et uocat ad tantos hymenæos omnia cœli,
Omnia & undisoni numina magna maris.
Et quoq; Naiadas omnes, omnesq; Napeas,
Imò & Apollinei numina sancta chori.

IUDICIUM

Letifico resonat plausu domus inclita Pelœi,
 Et dant lætitiæ plurima signa nouæ.
 Hic certant cyathis, illic crinitus Apollo
 Pulsat inauratæ fila sonora lyræ.
 Quin etiam ad citharam diuina uoce canentes
 Aetherei cantant dulcia furta iouis.
 Sola sed hinc aberat rigidi germana Gradiui
 Spargens in magnos prælia sæua uiros.
 Vulgus Erin dicit, quæ quamuis paruula primo est.
 Mox tamen extollit sydera ad alta caput.
 Indignata grauem concepit mente furorem,
 Cur nihili fio? cur ego spernor? ait.
 Ergone frustra contemnar, tristia lætis
 Miscebo, & rixæ dira uenena seram.
 Dixit, & in turbam pomum coniecit ouantem,
 In quo, quam duxit, scriptio talis erat.
 Hesperium hoc pomum, quæ formæ laude supremæ
 In toto cœtu dicitur esse, serat
 Hic Venus & Pallas, cumq; his Saturnia Iuno,
 De forma subito iurgia magna mouent.
 Et mox Iuno Iouem uerbis affatur amicis,
 Auribus arrectis cætera turba stetit.
 O qui fluminibus gaudes rex magnæ trisulcis,
 Discute iudicio iurgia nostra tuo.
 Nunc uenit in dubium nostræ præstantia formæ,
 Quæ consors casti sum tibi facta thori.

PARIDIS.

Præripere hanc laudem conatur casta Pallas,
 Insidias nobis & Cytherea struit.
 Quæ tibi nunc igitur fuerit pulcherrima uisa,
 Huic pomum poteris tradere summe pater.
 Dixerat, à cunctis ingens est murmur obortum.
 Iuppiter hæc imo pectore uerba dedit.
 Non ego tam magnas possum componere lites,
 Nec sunt arbitrij iurgia tanta mei:
 Nam uos ex æquo summo complector amore,
 Ut merito formæ præmia cuiq; darem.
 Quare ueloci proles Cyllenia cursu
 In Phrygiam tristes ducito, nate, Deas.
 Inuenies Paridem gelidis in uallibus Idæ
 Præbentem bobus pascua leta suis.
 Is dirimet quæ uerè queat pulcherrima dici,
 Is formæ iudex commodus esse potest.
 Dixerat, & blando loquitur Venus aurea risu,
 Non metuo Momo iudice, chare pater.
 Hic Iuno subitam mox excandescit in iram,
 Et tales duro protulit ore sonos.
 Nos etiam rigido nil iudice marte timemus,
 Qui tecum solus sæpè cubare solet.
 Et iam Mercurius pedibus talaria nectit,
 Ad priami iussus ducere regna Deas.
 Iamq; propinquantès [Phrigij Simoentis ad undam,
 Mercurius pulchrum conspicit ecce Parin.

Qui

IVCICIVM

Qui baculo errantes cohibebat fortè iuuenas,
 Ne dispergatur per iuga senta pecus.
 Ad quem cum propius uentum, Cyllenius infit,
 Exponens summi seria iussa Iouis.
 Salue Dardanijs iuuenis pulcherrime in agris,
 Salue, ne metuas, nam tibi pauca loquar.
 Iuppiter Aemonijs ad te me misit ab oris,
 Rex ubi connubij gaudia magna dedit.
 Quasq; uides non sunt mortali semine nata
 Sed sunt hïc coràm Iuno, Minerua, Venus.
 Inter quas hodie contentio magna coorta est,
 Quæ forma reliquas uincere sola queat.
 Et quia non possunt superi componere rixam,
 Tu iussu debes arbiter esse Iouis.
 Quapropter cuius pulcherrima forma uidetur,
 Hanc poteris pomo significare dato.
 His ubi fatus erat uerbis Cyllenius ales,
 Vix Paris hos tremulo reddidit ore sonos:
 Me miserum, quid ais, magni est res ista pericli,
 Arbitrium formæ numina ferre meum.
 Quod culpam uideo nusquam, nil displicet imò:
 Iudice me, uictrix quælibet esse potest.
 O si nunc oculos centum, uelut Argus, haberem,
 Perspicere ut cauta singula mente queam.
 Sed quia nos urgent summi mandata Tonantis.
 Hæc circumspectè res peragenda mihi est.

PARIDIS.

Ponite nunc igitur uestes: nam corpore nudo

Quælibet est oculis conspicienda meis.

Discedant reliquæ, maneat Saturnia Iuno,

Hæc erit arbitrij maxima cura mei.

Sic fatus, uiridi ponunt in gramine uestes,

Et Paridem Iuno talibus alloquitur.

Si Pari nunc nostræ fuerit uictoria formæ,

Pro tanto officio munera magna feres.

Imò tuis Asiæ regnum parebit habenis.

Transcendet rutilos & tua fama polos.

Respondit pastor, peruertunt munera mentem,

Non est muneribus res peragenda tibi.

Post, hanc accessit summo Ioue nata Minerua,

Quæ blando tales edidit ore sonos.

Si tua de nostra fuerit sententia forma,

Semper felici prælia Marte geres.

Semper ab hoste tuo referes uictricia signa,

Prosternens gladijs obuia quæq; tuis.

Subridens iterum dixit: nil prælia curo,

Quin potius placidæ munera pacis amo.

Postea successit pharetrati mater amoris,

Quæ loquitur tali talia uerba sono:

Si mea forma tuis steterit pulcherrima uerbis,

Non ego uel regnum uel tibi bella dabo.

Innumeris etenim sunt talia iuncta periclis,

Sed faciam ut tecum foemina pulchra cubet.

I V D I C I V M

Ne iuuenile tuum perdas tam turpiter æuam,
 Et flos ætatis concidat ante diem.
 Ac sunt tuta magis Veneris quàm prælia Martis.
 Et fert fœmineus gaudia multa thorus.
 Ergo tuis Helenam complectere suauiter ulnis,
 Quæ tecum nudo corpore bella geret.
 Quam genuit sumptis cygni cum Iuppiter alis
 Repserat in thalamum candida Leda tuum.
 Sed nunc connubio est Menelao iuncta feroci,
 Qui tam formosa coniuge lætus agit.
 Attamen efficiam tecum ut per nauiget æquor,
 Huc usq; Phrygiæ pinguia rura soli.
 Ipse etiam præsens aderit, mea cura, Cupido,
 Nauis ut æratæ turgida uela regat.
 Ne dubita, per conscia sydera iuro,
 Per Styga, quam cuncti Diq; Deæq; timent.
 Hic Paris addubitans tristato corde uolutat,
 Tandem ait: Hoc pomũ tu cape pulchra Venus.
 At Iuno irarum uehementi fluctuat estu,
 Et magnum memori pectore uulnus alit.
 Sic ait: Hei quantas in Troiam conijcis ignes,
 Hei mox in præceps Troica regna dabis.
 Veliuola uenient proceres cum classe Pelasgi,
 Miscentes forti prælia seua manu.
 Tunc Simois, Xanthus, Phrygiæ clarissima terræ
 Flumina, sanguineo tincta colore fluent.

Dixit

PARIDIS.

Dixit: & Aemonias remeat cum pallade ad ora,
Dardanio nunquam quæ fuit æqua solo.
Imò etiam Phrygiæ tristissima quæq; minatur,
Læta sed aligeri mater Amoris erat.
Cui mox gratantur Charites, cæcusq; Cupido.
Et dant uictrici myrtea ferta Deæ.

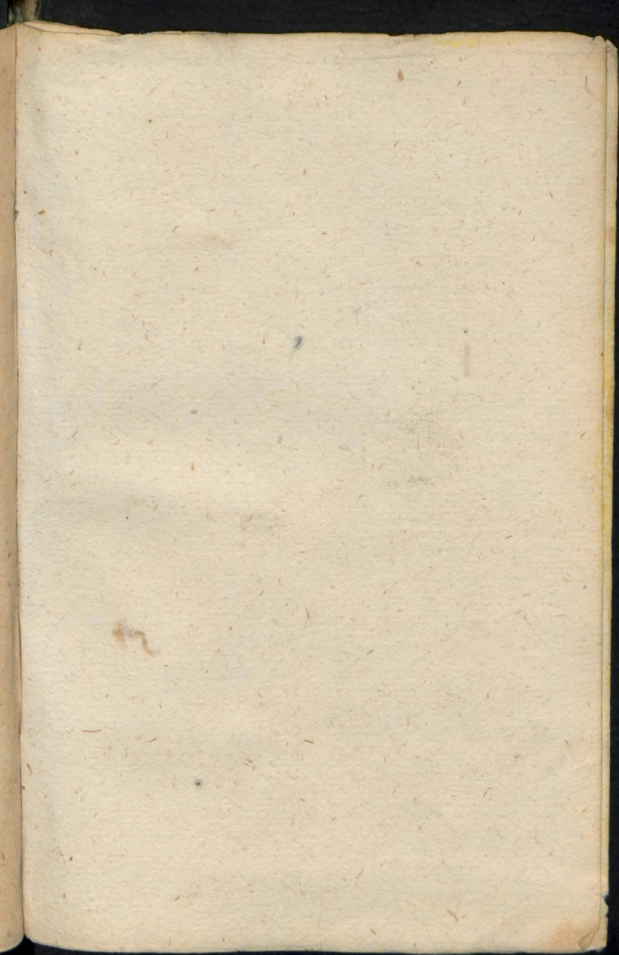
F I N I S.

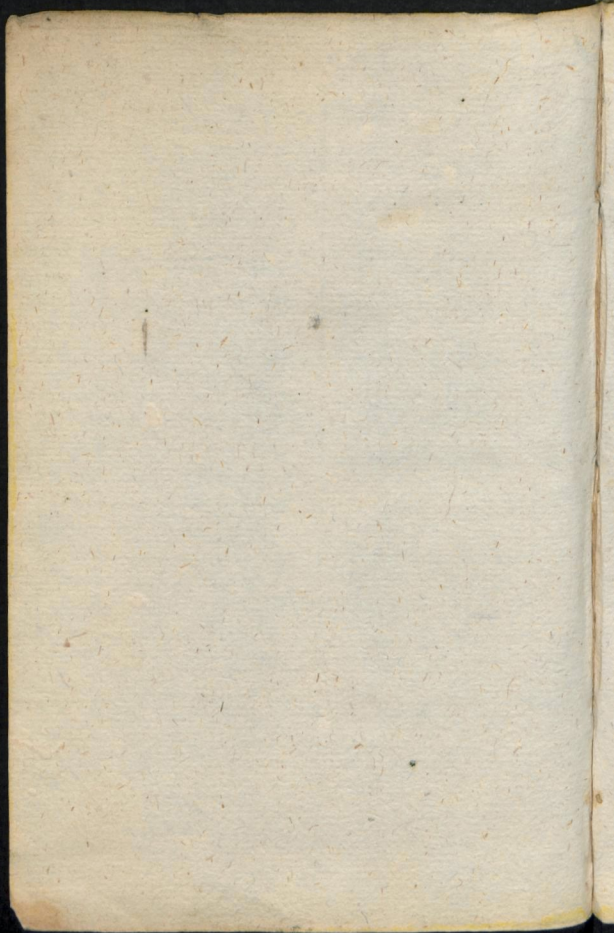
PARADIS

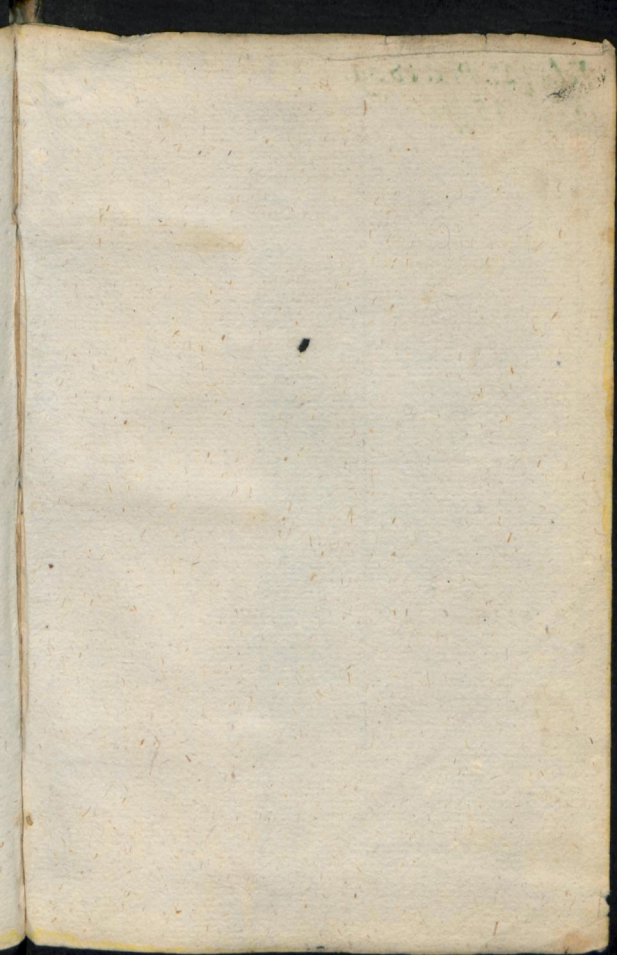
Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher but appears to contain several lines of prose.

Handwritten mark or signature in the upper right corner, possibly a stylized 'P' or 'D'.

PARADIS

Nbg, 27. Mai 1839.
1664. 15 Jg.

a b Die letzte Sechzig eien.

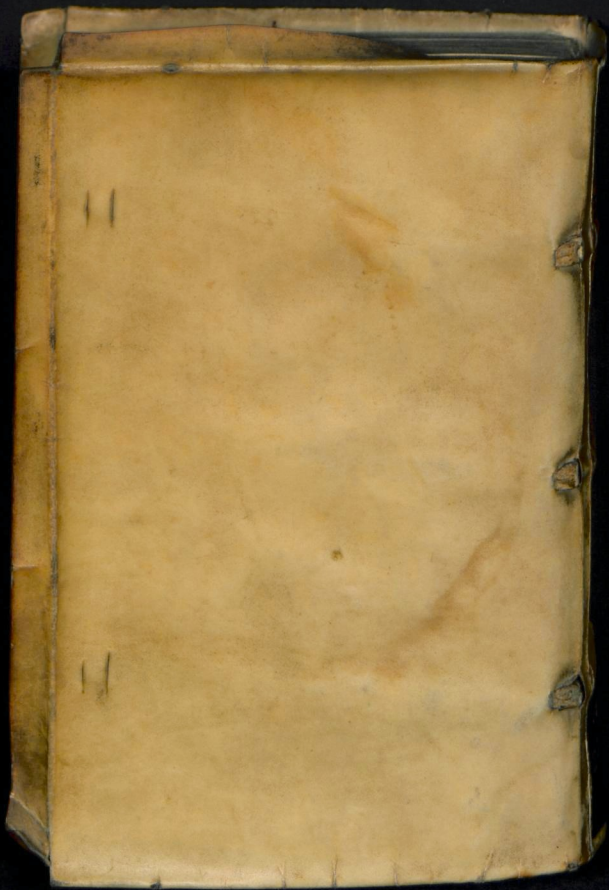
Erklärung der

Nb, 27. Mai 1839.
1664. 15 fgr.

Philosophi. 11

57.iii.

IV. 49.

R

REUSANT

Ethia

1790

15

c. 5

adnexis.

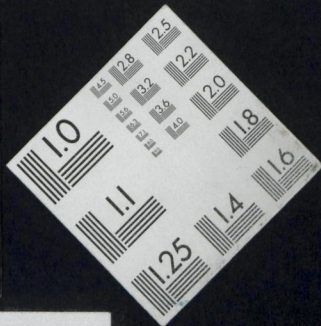
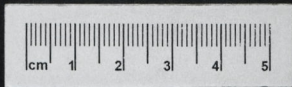
Np

2470

STVDENTES,
COMOEDIA DE
VITA STVDIOSORVM, NVNC

5

quintum in lucem edita, auctore M. Chris

Staatsbibliothek
zu Berlin
Preußischer Kulturbesitz